

Preek / Homilie 9 augustus 2026

For English translation scroll down

Lezing uit het Eerste boek van de Koningen / *Kon. 19, 9a. 11-13a*

Lezing uit de Brief van de heilige apostel Paulus aan de Romeinen *Rom. 9, 1-5*

Lezing uit het heilig Evangelie volgens Mattheüs. *Mt. 14, 22-33*

Broeders en zusters in Christus,

De broodvermenigvuldiging is een onvoorstelbaar groot wonder. Wij zijn zo vertrouwd met het verhaal dat wij er niet meer bij stilstaan. Maar als wij daar gestaan zouden hebben, wat dan? Vijfduizend mannen hadden gegeten, vrouwen en kinderen niet meegerekend. Stel je eens voor dat hier in de straten rondom de kerk vijfduizend mannen zouden staan; en tel er nog eens vijfduizend vrouwen en kinderen erbij. Zij worden allemaal gevoed met de vijf broden en de twee vissen tot ze verzadigd zijn. Daar kun je toch met je verstand niet bij! De leerlingen haalden ook nog twaalf korven met brokstukken op. Dit is toch niet voor te stellen? Alle vier de evangelisten verhalen dit wonder.

Wat is de reactie van de mensen? We lezen dat alleen bij Johannes: Ze wilden zich van Jezus meester maken, Hem meevoeren en tot koning uitroepen. Ze willen Jezus plaatsen op de troon van Herodes. Dit broodwonder is ook voor Jezus een bekoring. Hij krijgt zoveel eer van al die mensen maar dat is niet wat Jezus wil. Hij moet de wil van de Vader volbrengen. Hij moet de mensen verlossen van zonde en dood langs de weg van het kruis. Nu krijgt Jezus alle eer en aandacht van een juichende menigte. Wie zou daar ongevoelig voor blijven? Ook de leerlingen zien Jezus misschien al zitten als de nieuwe koning van Israël en verheugen zich misschien al op een invloedrijk plaatsje in het nieuwe rijk van Christus. Dat moet Jezus voorkomen en Hij zal hun ideeën moeten veranderen. Daarom dwingt Hij de leerlingen in de boot te gaan. Dat betekent dus, dat zij niet van deze plaats weg wilden gaan. Het is immers een feest om hier te zijn. Vervolgens stuurt Jezus het volk naar huis en Hij gaat alleen de berg op om in afzondering te bidden. Dat is een beetje merkwaardig, want eerst zei Jezus: 'Komt allen tot mij' en nu stuurt Hij ze allemaal weg. Hij stuurt ze weg, omdat zij niet de wil van God zoeken.

Jezus zelf gaat na zijn succes de berg op om in de stilte en eenzaamheid te bidden. Zoals Jezus veertig dagen in de woestijn gevast heeft, zo gaat Hij nu opnieuw de eenzaamheid in, om met de Vader alleen te zijn om de bekoringen die op Hem afkomen in het gebed te overwinnen. Hij bidt dat Hij de wil van de Vader zal volbrengen. Hij bidt dat zijn leerlingen zullen inzien waartoe Hij gekomen is, dat ook zij de eer van God zoeken en niet hun eigen eer noch de eer van mensen.

Daarom moeten ook wij de eenzaamheid en de stilte opzoeken om alleen met God te zijn, opdat wij niet door onze bekoringen vallen. Min de stilte in uw wezen, zoek de stilte die bezielt, zij die alle stilte vren, hebben nooit hun hart gelezen, hebben nooit geknield. Als wij de stilte niet opzoeken, als wij God niet zoeken die in de stilte spreekt, worden wij een speelbal van onszelf en een speelbal van de wereld om ons heen. Dan vallen wij voor onze bekoringen en doen wij niet de wil God en zijn wij ver van God verwijderd.

De leerlingen zitten in de boot, zonder hun meester, zonder Jezus. Zij proberen naar de overkant te varen. Pas als Jezus in de boot is, stilt de storm en varen zij veilig de haven binnen. Is die veilige haven niet het beeld van de hemelse heerlijkheid? Met Jezus in de boot zullen wij de overkant van het leven bereiken en veilig binnenkomen in het Koninkrijk van God. Zonder Jezus lukt het niet. Op eigen kracht kunnen wij het koninkrijk van God niet binnengaan. Of zoals Jezus zegt: "Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij".

Jezus ziet zijn leerlingen ploeteren. Aan het einde van de nacht loopt Hij over het water naar hen toe. De leerlingen zien iemand over het water naar hen toelopen, wat normaal niet kan, zij worden bang en beginnen te schreeuwen. Dan zegt Jezus: Ik ben het.

Met de woorden 'Ik ben het' spreekt Jezus de Godnaam uit. God is: Ik ben die Ik ben. Voor God is niets onmogelijk. Jezus kan over het water lopen omdat Hij God is, omdat de natuurwetten aan God onderdanig zijn. Jezus zegt dat Hij God is: 'Ik ben'. Petrus antwoordt daarop: 'Als Gij het zijt, beveel mij dan dat ik over het water naar U toe moet komen.' Jezus zegt: 'Kom'. Petrus wil bij Jezus zijn. Maar hij laat het initiatief aan Jezus over. En inderdaad, met Jezus voor ogen is hij tot dingen in staat die anders onmogelijk zijn. God is hier aanwezig! Daarom kan ook Petrus over het water lopen. Maar hij werd bang voor de elementen van de natuur. Hij liet zich leiden door zijn angst en vertrouwde niet meer op Jezus. Toen zonk hij weg in het water onder de golven. Maar Christus reikt hem alsnog de reddende hand en zegt: 'Waarom heb je getwijfeld, kleingelovige?' Als Ik bij jou in de buurt ben, dan ben je veilig. Jouw geloof in Mij is dus nog niet zo groot! Vervolgens varen ze veilig de haven binnen. Dit maakt ons allemaal klein. Uit onszelf kunnen we helemaal niets, zijn wij niets, maar met Christus aan onze zijde zijn wij tot grote dingen in staat.

De boot kunnen we zien als de kerk, maar is ook een beeld van ons persoonlijk leven. Christus is altijd met zijn kerk en door ons Doopsel is Hij altijd met ons. Hij is hier in het Allerheiligste Sacrament van de Eucharistie. Hij is hier bij ons wanneer wij samenkomen, Hij spreekt tot ons in het Evangelie. Opnieuw doet Hij een groot wonder, Hij voedt ons met zijn Lichaam en Bloed, om bij ons te zijn. Hij voedt onze ziel opdat wij groeien in geloof en sterk zullen staan in de woelige wereld om ons heen. Laat Jezus tegen ons niet hoeven zeggen: 'Kleingelovige waarom heb je getwijfeld?' Met Christus in ons midden zullen we de duisternis van de nacht, alle moeilijkheden die om ons heen razen, al ons verdriet, te boven komen. Zonder Hem ploeteren we vergeefs en komen we geen stap vooruit en zien we geen heil en geen toekomst. Maar met Hem zul je zeggen: 'Ik heb een kracht gekregen, ik werd getroost, ik werd geholpen. Zij kregen mij niet klein, ik ben er niet aan onderdoor gegaan. God is mijn steun, mijn Helper en Redder. Ik ben Hem dankbaar.' Toen aanbaden ze Hem en zeiden: Waarlijk, Gij zijt de Zoon van God.

De heilige Johannes Bosco, waarvan een beeld achter in deze kerk staat, had een visioen. Daarin zag hij het schip van de kerk, want de paus stond op de steven. Het was in woelige wateren maar er waren twee zuilen als ankerplaatsen. Op de ene zuil stond de Eucharistie en op de andere zuil Maria. Zij haakten zich daaraan vast en zo voer het schip veilig de haven binnen. Op voorspraak van de heilige Maagd Maria en door de kracht van de heilige Eucharistie zullen wij veilig de hemelse haven binnenvaren. Amen.

Homily on the Nineteenth Sunday in Ordinary Time; 9 August 2026

By Fr. Frank As

Reading from the First Book of Kings / *Kings 19, 9a. 11-13a*

Reading from the Letter of the Holy Apostle Paul to the *Romans Rom 9:1-5*

Reading from the Holy Gospel according to Matthew. *Mt. 14, 22-33*

Brothers and sisters in Christ,

The multiplication of the loaves is a miracle of unimaginable magnitude. We are so familiar with the story that we no longer pause to reflect on it. But what we had been standing there? Five thousand men had eaten, not counting women and children. Imagine that five thousand men would stand here in the streets around the church; and add another five thousand women and children. They are all fed with the five loaves and the two fish until they are satisfied. It is simply beyond comprehension! You can't get your head around that! The disciples gathered up twelve baskets of leftovers. It is truly inconceivable, isn't it? All four evangelists recount this miracle.

What is the reaction of the people? We only read that in John: They wanted to seize Jesus in order to take Him with them to proclaim Him king. They want to place Jesus, carry Him off, and proclaim Him king. They want to place Jesus on Herod's throne. This miracle of the loaves will certainly be a temptation for Jesus as well. He receives so much honour from all the people but that is not what Jesus does want. He must fulfill the will of the Father. He must redeem humanity from sin and death by the way of the cross. Now Jesus is receiving all the honour and attention of a cheering crowd. Who would remain insensitive to that? The disciples, too, may already picture Jesus as the new King of Israel and look forward to influential positions in Christ's new kingdom. Jesus has to prevent that and He will have to change their way of thinking. That is why He compels the disciples to get into the boat. That implies that they did not want to leave this place. After all, it is a joy to be here. Next Jesus sends the people home and He goes up the mountain alone to pray in solitude. That is somewhat striking, for Jesus had previously said: 'Come to me, all of you' and now He sends them all away. He sends them away because they do not seek the will of God.

Jesus himself, after his success, goes up the mountain to pray in silence and solitude. Just as Jesus fasted for forty days in the desert, so He now enters solitude once more, to be with the Father alone, in order to overcome through prayer the temptations that confront Him. He prays that he may fulfill the Father's will. He prays that his disciples may understand the purpose of his coming, and that they too may seek the glory of God rather than their own glory or the glory of people.

For this reason, we too must seek solitude and silence in order to be alone with God, lest we succumb to our temptations. Cherish the silence within your being, seek the silence that gives life, those who fear all silence have never read their hearts, have never knelt. If we do not seek silence, if we do not seek God, we become a plaything of ourselves and a plaything of the world around us. Then we yield to temptation, fail to do God's will, and become estranged from Him.

The disciples are in the boat, without their master, without Jesus. They are trying to sail to the other side. Only when Jesus is in the boat does the storm calm down and do they sail safely into the harbor. Is not that safe harbor the image of heavenly glory? With Jesus in the boat, we will reach the other side of life and enter safely into the Kingdom of God. Without Jesus it will not work. We cannot enter the kingdom of God by our own strength. Or as Jesus says: "No one comes to the Father except through Me".

Jesus sees his disciples struggling. At the end of the night, He walks over the water towards them. The disciples now see someone walking towards them on the water, which is normally impossible. They are terrified and start screaming. And then Jesus says: 'It is I'.

With the words 'It is I', Jesus pronounces the name of God. God is: I am who I am. Nothing is impossible for God. Jesus can walk on water because He is God, because the laws of nature are

subject to God. Jesus says He is God: "I am". Peter replies: "If it is You, command me to come to You across the water." Jesus says: "Come." Peter wants to be with Jesus, yet he leaves the initiative to Him. And indeed, with his eyes fixed on Jesus, he is capable of things that would otherwise be impossible. God is present here; that is why Peter is able to walk on water. But then he became afraid of the elements of nature. He allowed himself to be ruled by fear and ceased to trust in Jesus. Then he sank into the water, beneath the waves. Yet Christ reaches out a saving hand and asks: "Why did you doubt, O you of little faith?" When I am near you, you are safe. So, your faith in Me is not yet very strong! They then sail safely into the harbor. This humbles us all. Of ourselves, we can do nothing, we are nothing, but with Christ by our side, we are capable of great things.

We can see the boat as the church, but it is also an image of our personal lives. Christ is always with His Church. He is here in the Most Blessed Sacrament. He is here with us when we come together, He speaks to us in the Gospel. Again He performs a great miracle, He nourishes us with His Body and Blood, in order to be with us. He nourishes the soul so that we may grow in faith and stand firm amidst the turbulent world around us. Let us not give Jesus cause to say to us: 'O you of little faith, why did you doubt?'

With Christ in our midst, we will overcome the darkness of the night, all the difficulties that rage around us, and all our sorrows. Without Him we struggle in vain and we do not make any progress and we see no salvation. But with Him you will say: 'I have been strengthened, I was comforted, I was helped. They didn't break me, I didn't succumb. God is my support, my Helper and Savior. I am grateful to Him.' Then they adored Him and could say: 'Truly, You are the Son of God.'

Saint John Bosco, whose statue stands at the back of this church, had a vision. In it, he saw the ship of the Church, with the Pope standing on the stern. It was in turbulent waters, yet there were two pillars serving as anchor points: the Eucharist stood upon one pillar, and Mary upon the other. The ship moored itself to them and thus sailed safely into the harbor. Through the intercession of the Blessed Virgin Mary and the power of the Holy Eucharist, we too shall safely sail into the heavenly harbor. Amen.